

NADZIEJA FRANCISZKAŃSKA

Nadzieja jako cnota teologiczna ukazuje nam, że Bóg jest naszym najwyższym i upragnionym Dobrem. Dzięki niej ufnie czekamy na spotkanie z Bogiem, które skłania nas do mocnego trwania w dobroci, wierności samemu Bogu. Tak jak wiara daje nam poznanie, a miłość pozwala ukochać tak nadzieja pozwala nam posiadać uzasadnione pragnienia.

Zastanawiając się czym jest nadzieja franciszkańska, zatrzymajmy się nad osobą św. Franciszka z Asyżu stał się założycielem i inspiratorem duchowości franciszkańskiej. Św. Franciszek stał się w historii godnym modelem pogodnej nadziei, który swoje źródło czerpie z nadziei chrześcijańskiej. Nadzieja w życiu Biedaczyny z Asyżu nie była czymś biernym (żył, pracow2ał, znosił trudy dnia codziennego), ale stanowiła dla Niego środek umacniający go w sile do pokonywania trudnych momentów w swoim życiu. Nie pozostawił nam żadnego traktatu na temat nadziei, ale całe jego ubogie życie staowało się świadectwem nadziei ewangelicznej. I w tym momencie należy powiedzieć: jeżeli istnieje życie, dla którego nadzieja jest ważna, to jest to życie franciszkańskie; jeżeli istnieje święty, który codziennie ze swojej nadziei czynił pożywienie dla swojego ducha, to jest z nim św. Franciszek z Asyżu.

Przyglądając się dzisiejszemu społeczeństwu, można dostrzec, że nadzieja jest rzadkim gościem w ludzkich sercach i codziennym życiu. Dzisiejszy człowiek napotyka wiele trudności, niepowodzeń, poprzez które otacza go smutek, i popada w rozpacz.

I tu już nam wyłania się nadzieja franciszkańska, która każdego dnia potrafi dostrzec lepsze strony naszej przyszłości, jest tak silna, że przyspiesza nadejście codziennego dobra, które realizuje się w codzienności życia. Między terażniejszością a przyszłością, która nas czeka, nadzieja franciszkańska w tym czasie jest cierpliwym oczekiwaniem pełnym radości, bez wglądu na doświadczenia życiowe. Nadzieja dodaje nam sił, potrafi nas codziennie ożywiać i pozwala pomimo trudności nie poddawać się zniechęceniu, ale wciąż rozpoczynać od nowa. Wszystkie takie zachowania powinny charakteryzować postawę braci mniejszych, którzy na co dzień staraliby się odkrywać i innym umiejętnie przekazywać czym jest nadzieja franciszkańska. Umiejętność ciągłego odkrywania nadziei stanowi szczególną cechę nadziei franciszkańskiej. Nadzieja franciszkańska w codziennym życiu franciszkańskim realizuje się przez radość, zaufanie i, co najważniejsze, poprzez codzienne dawanie świadectwa swojego życia i powołania jakim zostaliśmy obdarzeni.

Posiadając nadzieję możemy być pewni, że zawsze będzie pełna dynamiki, a moc, która z niej wypływa, pozwoli nam uciec od codziennych pokus zniechęcenia. Niech ona stanie się dla nas wszystkich radosnym oczekiwaniem na spotkanie z kochającym Ojcem, który jest w niebie.

br. Auksencjusz D. Gad OFM

BIBLIOGRAFIA

- I. Barkiewicz OFMConv, *Mąż nadziei chrześcijańskiej w: Franciszkową drogą*, Warszawa 1982
Praca zbiorowa: *Kazania o św. Franciszku z Asyżu - o. Marek: Apostolstwo nadziei*, Asyż 1986
S. Janicki OFM *Medytacje franciszkańskie*, t. II, Jaworzynka 2004
R. Zavalloni *Psychologia nadziei - rozdz. Franciszkańskie świadectwo nadziei*, Kielce 1999

